

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

VALAMI ÚJ SZÜLETETT !

a világtalálkozót megnyitó köszöntés

Kedves magyar baptista testvéreim, kedves ünneplő gyülekezet! Megváltó Urunk, Jézus Krisztus nevében és a MBVISZ nevében szeretettel köszöntelek mindnyájatokat.

Isten Hozott! Jól tettétek, hogy a szélrózsa minden irányából ilyen sokan eljöttetek erre a sajátos magyar baptista rendezvényre. 1992, 2000, és 2006 után, ez a negyedik alkalom (a második itt Debrecenben), amikor a nagyvilág magyar baptistái Világtalálkozót szerveznek.

Mindegyik találkozóznak megvolt a maga szépsége és különlegessége. A jelenlegi konferenciának történelmi jellege van, ugyanis a protestáns világgal együtt ünnepeljük a *Reformáció* 500. évfordulóját, ugyanakkor, halálának 100. évfordulóján, felekezetünk hit-testvéreivel, hálaadással emlékezünk *Kornya Mihály* baptista úttörő misszionárius életére.

Luther Márton és a többi reformátor által felismert evangéliumi igazságok megváltoztatták a világot. Tanításaik nélkül sokkal szegényebb lenne az emberiség. Annak felismerése, hogy a vallás és a hit lényege nem az, amit az ember tesz, hanem amit Isten tesz az emberrel – korszak váltó felismerés volt. A protestáns teológia és etika meghatározta a modern demokrácia értékrend-szerét, lehetővé tette a nyugat gazdasági felemelkedését és a politikai közgondolkodásban is változásokat hozott. Isten szeretete és az üdvözítő kegyelem helyes megértése új lehetőségeket és távlatokat nyitott a népek művészi, kulturális és társadalmi szféráiban.

A Reformáció egyik rendkívüli érdeme az volt, hogy a nép kezébe adta a Bibliát. Isten igéjének olvasása következményeként jelentek meg azok az

evangéliumi közösségek (angliában a puritánok, Európában az anabaptisták) amelyek elősegítették a baptista vallás megalakulását. Valami új született a 17. század elején, s abból a növekedésnek induló törékeny hajtásból egy egész világra kiterjedő zöldellő, lombos fa lett. 1609-ben megszületett a Baptista közösség, amely napjainkban több mint 100 millió tagjával és hozzátartozóival, a világ egyik legnagyobb protestáns felekezeté.

A baptista hit és tanítás hamar meggyökeresedett a kárpátmedencében, a magyarok között is gomba módra jelentek meg a baptista gyülekezetek. Ez azért volt lehetséges, mert Kornya Mihály és társai Isten igéjére és a reformáció tanításaira alapozva, a kegyelemből nyert üdvösséggel járó felelősségre is

folytatás a 3. oldalon

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

*Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 6468 State Road # L1
 PARMA, OH 44134
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Alig, hogy véget ért a közgyűlésünk (július elején), készülődünk kellett a régén várt nagy találkozóra, a MABAVIT IV-re. Mi, amerikai magyar baptisták, régóta vártunk erre, s meghoztunk a hozzá szükséges áldozatokat – családirag és szövetségileg is. Elmentünk, sőt ifjainkat is buzdítottuk a találkozót megelőző ifjúsági táborozáson való részvételle. Nem volt hiábavaló, mert gyermekeink sok szép élménnyel tértek vissza. Örülünk annak, hogy a *Magyarországi Baptista Egyház* felvállalta ennek a találkozóznak a megszervezését. Tudjunk, hogy ez igen nagy feladatot jelentett, és erőfeszítést igényelt. Köszönjük a sokféle szolgálban fáradozó testvéreink igyekezetét, szeretetét. Ha nem is minden úgy sikerült, ahogy szeretettük volna, a jóra és szépre emlékezünk, hiszen abból volt a legtöbb. (szerk)

Szeretettel várunk mindenkit a
**DETROITI ELSŐ MAGYAR
 BAPTISTA GYŰLEKEZETBE,**
 ahol 2017. szeptember 17.-én
 délelőtt 10 órától

**LELKIPÁSZTOR BEIKTATÓ
 ISTENTISZTELETET
 tartunk.**

Ez alkalomból kérünk áldást
 meghívott lelkipásztorunk,
 Huli Sándor testvér szolgálatára,
 ünnepélyesen beiktatva őt
 gyülekezetünk lelkipásztoraként.

A lelkipásztor beiktatás szolgálatát
Dr Gergely István (az ÉAMBSZ
 elnöke) végzi, igéi üzenettel
 szolgálnak: *Dr Michael A.
 Williams* (Executive Minister ABC-
 Michigan), valamint a Szövetség és a
 Társegyházak jelenlévő
 lelkipásztorai. Az Istentiszteleten
 énekel a gyülekezet kórusa és az
 összevont énekkar.

**JÖJJETEK, ÖRVENDEZZÜNK
 AZ ÚR ELŐTT!**

Imaházmegnyitó Torontóban!

Sok szeretettel hívjuk kedves testvéreinket és barátainkat Torontóba, az imaházunk megnyitására, 2017. október második hétvégéjén (október 6-8). Terveink szerint péntek és szombat este, illetve vasárnap két istentisztelet keretében szeretnénk hálát adni Istennek megtartó kegyelméért!

Igyekszünk szállást biztosítani vendégeinknek a gyülekezetünk családjainál, illetve a Ráma táborban, ezért kérünk mindenkit, jelezze részvételi szándékát *Püsök Dániel* lelkipásztor testvérnél, legkésőbb szeptember 18-ig.

Mindenkit szeretettel várunk!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

VALAMI ÚJ SZÜLETETT

folytatás az 1. oldalról

hangsúlyt fektettek. Fölismerték, hogy kegyelemből, hit által van az üdvösség, de azt is, hogy az üdvösség elnyerése, bizonyágtevő, szolgáló életre kötelez. Meggyőződéssel hirdették, hogy az alámerítés által Krisztusba vetett személyes hitéről tesz bizonyágot az ember, nyilvánosság előtt vallja, hogy meghalt a régi életnek, és feltámadt egy új életre, hogy a régiek elmúltak, és újjá lett minden.

A keresztség Kornya Mihály és társai életében drámai változást eredményezett. A Krisztus iránti engedelmisség, és az evangélium hirdetése mindennél fontosabb lett számukra. Fáradságot nem ismerve, üldözések között, boldogan tettek bizonyágot Isten újjáteremtő kegyelméről. Áldozatos szolgálatuk eredményeként magyarok ezrei tértek meg és keresztelkedtek meg a 19. század végén, és az azt követő évtizedekben.

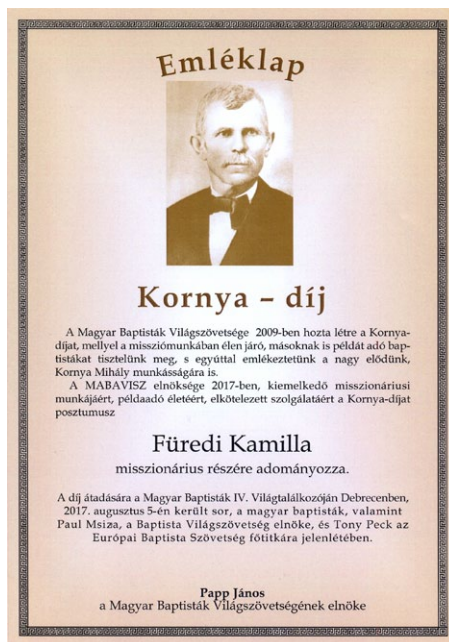
Kedves Testvéreim! Ezen a világtalálkozóon, adjunk hálát a reformációért és baptista hitelödeinkért! Tanításaik értelmében, arra törekedünk, hogy egész életünk, mindaz akik vagyunk és amit teszünk, hálaadó következménye legyen Isten szabadító, megváltó kegyelmének. Imádkozzunk, hogy e világtalálkozó is, sokszínű programjával, ezt a célt szolgálja.

Ugyanakkor, tartsunk önvizsgálatot, nézzünk kritikusan szembe önmagunkkal: Méltó követői vagyunk-e a hitelödeink által felismert és gyakorolt evangéliumi igazságoknak? Lehetőségeink és körülményeinkhez képest, megtettünk-e mindent annak érdekében, hogy Isten országa terjedjen közöttünk, mint úttörő testvéreink idejében?

És ami a legfontosabb, kötelezzük el magunkat egy áldozatos, szolgáló életre. Elődeink példája azt mutatja, hogy a kegyelemben gyökerezett, odaszánt élet, sok gyümölcsöt terem. Imádkozunk azért, hogy magyar népünk között és azon túl, Isten az ő újjáteremtő munkáját, bennünk és általunk is terjessze ki.

Isten áldását kívánom e világtalálkozóra, és azért imádkozom, hogy ez az alkalom hitben való megújulást, testvéri összefogást, és gyümölcsöző krisztusi életet eredményezzen, Isten dicsőségére.

Dr. Gergely István
az ÉAMBSZ elnöke,
a MABAVISZ alelnöke

A Magyar Baptista Világszövetsége posztumusz Kornya-díj adományozásával fejezte ki tiszteletét Füredi Kamilla kispesti származású, példás életű afrikai misszionárius emléke előtt 2017. augusztus 5-én, a Debrecenben megtartott negyedik világtalálkozóán. A díjat a Füredi család megbízásából megőrzésre Kamilla korábbi kispesti gyülekezetének lelkipásztora, **dr. Mészáros Kálmán** vette át.

Füredi Kamilla testvérnőnk volt a rendszerváltás után az első magyarországi baptista misszionárius, aki Afrikába ment. A magyarországi és az észak-amerikai magyar baptista misszió jeles képviselőjeként több évtizedet töltött **Sierra Leone**-ban, ahol először orvos asszisztensként dolgozott, majd teológiai oktatói, evangelizációs és gyülekezet-építő szolgálatot végzett.

A Sierra Leone-i Baptista Lelkészkepző Bibliaiskola tanára, majd igazgatója

A Magyar Baptista Világszövetsége 2009-ben hozta létre a

Kornya-díjat,

mellyel a missziómunkában élen járó, másoknak is példát adó baptistákat tisztelünk meg, s egyúttal emlékeztetünk a nagy elődünkre, Kornya Mihály munkásságára is.

A díjat 2017-ben posztumusz Füredi Kamillának ítélte oda a MABAVISZ elnöksége.

Füredi Gabriella Kamilla 1951-ben született Kispesten. 9 éves volt, amikor Isten ígéje megragadta a szívét, és elkötelezte magát Krisztus követésére. Egészségügyi pályán helyezkedett el. Évekig dolgozott egy csecsemőotthonban, majd a budapesti Szt. László kórházban. Eközben egyre határozottabban tapasztalta meg Isten hívását a misszionáriusi szolgálatra. Ennek érdekében is végezte sokrétű teológiai tanulmányait.

A **Kiskőrösi Baptista Gyülekezet** felismerte Istentől kapott elhívását és 1987-ben misszionáriusi szolgálatra avatta fel. Még ebben az esztendőben lehetősége adódott arra, hogy külmiszióba induljon az afrikai Sierra Leone-ba. Először nemcsak misszionáriusként, hanem orvos-asszisztensként is dolgozott egy kórházban. Később felkérést kapott a **Sierra Leone-i Baptista Lelkészkepző Bibliaiskola** tanári, majd igazgatói feladatkörének betöltésére.

Kamilla összesen 18 esztendőt töltött az afrikai missziómezőn. Ezekben az években sok próbán kellett keresztülmennie. Meg kellett küzdenie szegénységgel, nélkülözéssel, betegségekkel. Két évvel ezelőtt a Magyar Baptista Szeretetszolgálat önkénteseként élelmiszersegélyeket továbbított az ebola halálos veszedelmével küzdő Sierra Leone népének. Halált megvető bátorsággal vett részt az adományok kiosztásában, és a betegek gyógyításban is. A sok erőfeszítésben az ő szervezete is súlyosan legyengült és kórházi ellátásra szorult. Ebben a helyzetben döntött úgy, hogy további gyógykezelésre hazatér.

2015 augusztusában súlyos betegen érkezett vissza Magyarországra. Nagy öröm volt számára, amikor közvetlen afrikai munkatársai, a Sierra Leone-i Baptista Szövetség elnöke és főtitkára látogattak Budapestre.

Azóta Kamilla már hazatért. Hálaadással köszönjük meg Istennek példamutató életét. A Kispesti Temetőkerben vettünk végső búcsút **Füredi Gabriella Kamilla** afrikai misszionáriustól 2016. július 29-én a feltámadás reményében.

A magyarországi búcsúztató istentisztelettel párhuzamosan az afrikai Sierra Leone-ban Makeni városában is tartottak megemlékező istentiszteletet Füredi Kamilla áldozatos életéért.

A MABAVISZ elnöksége 2017-ben, kiemelkedő misszionáriusi munkájáért, példaadó életéért, elkötelezett szolgálataért a Kornya-díjat posztumusz Füredi Kamilla misszionárius részére adományozza. A díjat testvére veszi át.

volt. 1995-ben a Sierra Leone-i polgárháború során a misszionáriusok élete veszélyben forgott, így nagy nehézségek között kimenekült az országból, de 2006-ban visszatért.

Abban az évben jelent meg önálló könyve Egy misszionárius levelei címmel. A közelmúltban a Sierra Leonét sújtó ebolajárvány idején sem hagyta el a karanténba zárt területet. 2016 májusában anyagyülekezetében, a *Kispesti Baptista Gyülekezetben* elmondott biznyságtételében mesélte el különös álmát, melyben Isten szólt hozzá: „Kamilla, kinyílt előtted az ajtó, ha akarsz, hazajöhetsz a mennyországba” – mondta Isten Kamilla álmában.

A misszionárius időt kért, hogy elrendezze hátramaradt dolgait. Majd így folytatta: „Mielőtt végleg »igen« mondanék és belépnék azon a bizonyos ajtón, szeretném tudni, hogy ki áll majd a helyembe, ki végzi tovább az általam megkezdett missziómunkát...”

Füredi Kamilla 2016. július 19-én lépett át azon a bizonyos „ajtón”, és vette át Megváltója kezéből a mindhalálig hú szolgának elkészített élet koronáját.

Dr. Mészáros Kálmán

IGAZSÁGOSAN KORMÁNYOZ

„Mert Istenetek, az ÚR istenek Istene és uraknak Ura. Ő a nagy, erős és félelmetes Isten, aki nem személyválogató, és akit nem lehet megvesztegetni, aki igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynak, szereti a jövevényt, kenyeret és ruhát ad neki. Szeresétek hát a jövevényt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban!” - 5Móz 10,17-18

Miután az amorita („nyugati”) származású Hammurápi bekebelezte a mezopotámiai városállamokat és székhelyévé tette Babilont (az „istenek kapuját”), a hatalmas Óbabiloni Birodalom társadalomszerkezetét igazgató törvényeket vezetett be. Hammurápi törvénykönyve a korszak legfontosabb szövege emléke. A jelentőségét bizonyítja, hogy a Biblia is idézi (pl. „szemet szemért, fogat fogért, életet az életért”). Az uralkodó első feladatává az igazságosság és a legelesettebbek iránti méltányosság gyakorlását tette – mint két évezreddel később, a mi István királyunk is. Salamoni bölcseségre vall ez; a bölcs király imádságában olvassuk: „Szolgáltasson igazságot a nép nyomorultjainak, segítse meg a szegényeket, de tiporja el az elnyomókat!” (Zsolt 72,4).

Az igazságosság mindig fontos és izgalmas kérdését feszegetve a keresztyén ember mégsem Hammurápihoz megy vissza, hanem Isten Törvényét tanul-

mányozza. Miért? Mert egyedül a bibliai kinyilatkoztatás kínál örökérvényű alapot az igazságot keresőnek. Így gondoskodott Isten arról, hogy a kiszolgáltatott „igazság” mássá ne devalválódjon a történelem változásai során, vagy a pillanatnyi érdekek mentén. A teológiai alapvetés ez és ennyi: maga Isten szolgáltat igazságot. Az igazságszolgáltatás nem az istenített Hammurápi, nem keresztyén királyok vagy politikus utódaik kezében van, hanem végső fokon a Mindenható Istenében. Az egymást követő jelzők („istenek Istene és uraknak Ura. Ő a nagy, erős és félelmetes Isten, aki nem..., akit nem lehet...”) az igazságos Isten megtapasztalhatóságát érzékeltetik, aki a történesekbe lép igazságot szolgáltatni. Hogyan? Elvárja, hogy a Törvényét tisztelő a képviselőjében járjon el. A Krisztus-himnusz (Fil 2) is éppen erre hív bennünket („imitation dei”) - ha keresztyének vagyunk, akkor krisztusiakként éljünk („az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt...”)! Az igazságosság tehát Isten személyére utaló erkölcsi norma, aminek a legtökéletesebb példája a testet öltött Isten, Jézus Krisztus („En vagyok az út, az igazság és az élet” - Ján 4,6).

A társadalom életképességét biztosító törvények akkor jók, igazságosak, ha az esélytelenek érdekeit is szem előtt tartva rendelkeznek közös felelősségünkről. A „közjónak” részei a szabadság kínálta lehetőségek, de a korlátok is. A modern társadalomra is vonatkozik ez az isteni parancs, sőt lelkesít bennünket az Ige, hogy ne kelletlenül és muszájból szolgáljunk a segítségére szorulóknak. Az árvák és özvegyek iránti felelősségvállalásra kötelező kapcsolatok (megszakadt családi szálak, együvé tartozás) hiányát pótoljátok szeretettel! – parancsolja Isten. „Szeresétek a jövevényt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban!” Mintha ezt is mondaná: „Ti tudjátok, hogy milyen gyűlöltekként élni. Ha menekültet láttok, emlékezzetek rabságotok szörnyűségeire!

Az „szereti a jövevényt, aki kenyeret és ruhát ad neki” – vagyis az igazság szolgálata Isten népe körében praktikus segítségnyújtás. Az idegen olyan embertárs, akiért felelősséggel tartozunk Istennek. A szeretet gyakorlásának a gyümölcseit Isten jelenléte érleli a Törvényének engedelmeskedő közösségek életén. István királytól olvassuk az Imre hercegnek írt elmélkedésében: „Ennél fogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámoltsd és becsben tartsd, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak.”

Novák József

A Magyar Baptista Világszövetsége (MABAVISZ) 2017. augusztus 4–6-ig Debrecenben tartotta negyedik világtalálkozóját. A MABAVISZ elnöksége a világtalálkozó kapcsán az alábbi zárónyilatkozatot teszi közzé:

1. Hálaadással tekintünk vissza a reformáció 500 évvel ezelőtti elindulására, az azóta megtett útra, és a társegyházakkal együtt törekszünk a reformáció örökségének megőrzésére és terjesztésére.

2. Tisztelettel emlékezünk anabaptista és baptista hitelődeinkre, akik a reformáció harmadik ágának képviselőiként hirdették, megélték a Biblia igazságait, és szenvedést, akár vértanúságot is vállalva hűségesek maradtak azokhoz.

3. Alázattal és hálával emlékezünk a 100 esztendeje elhunyt *Kornya Mihály*-ra, akit a magyar baptista misszió legkiemelkedőbb munkásának tekintünk. Örökségét képviselve a magyar baptista szövetségek, a gyülekezetek és azok tagjai a Jézus Krisztustól kapott miszióparancs teljesítését ma is kiemelt feladatunknak tartjuk az anyaországban és szerte az egész világban.

4. Elkötelezzük magunkat, hogy egyre zavarosabb világunkban is az egyetlen biztos pont, a Biblia – ami Isten kinyilatkoztatott ígéje – és az abból fakadó alapértékek megőrzésén fáradozunk. Valljuk az egyén lelkiismereti és vallásszabadságát, a házasság és család isteni rendjét, melyben egy férfi és egy nő életközösségét áldhatja meg Isten gyermekekkel.

5. Kinyilvánítjuk, hogy a Szentírásra épülő hitvallásunk megélésével mindent megteszünk magyar népünkért, annak szellemi fejlődéséért, munkálkodunk országunk, városaink és falvaink jólétében. A határon túl élő magyar baptisták az anyaországbeli közösséggel együttműködve azon dolgozunk, hogy a magyar baptista gyülekezetek hitben és szolgálatban növekedve segítsék a kisebbségben élő magyar közösségeket.

MABAVIT IV. DEBRECEN, 2017. AUGUSZTUS 4-6.

A debreceni Főnix Csarnokban tartották augusztus 4–6-ig a Magyar Baptisták 4. Világtalálkozóját „Valami új született!” címmel a reformáció 500. és Korya Mihály baptista evangélista halálának 100. jubileumi évében naponta 3-4000 látogató részvételével. A Magyar Baptisták Világszövetsége (MABAVISZ) korábban 1992-ben, 2000-ben, majd 2006-ban tartott világtalálkozót. A konferencia fő előadója Paul Msiza dél-afrikai lelkipásztor, a Baptista Világszövetség elnöke volt.

A világtalálkozót augusztus 4-én sajtófogadás keretében nyitotta meg a MABAVISZ elnöksége a debreceni Sport Hotelben. Erre ugyan nem kapott meghívót az Evangeliumi Hírnök, de a Békehírnöktől kapott tájékoztatóból idézzünk néhány részletet:

„Nagyszerű dolog, hogy ebben az évben a reformáció 500. évfordulóját ünnepelehetjük. Hálás vagyok azokért az emberekért, akiket Isten ebben a szolgálatában használ” – kezdte köszöntőjét Paul Msiza, a Baptista Világszövetség elnöke, majd beszédét a Baptista Világszövetség bemutatásával folytatta: a világszövetség több mint 125 ország baptistáinak szövetségéből áll. Amikor

tagságról beszélünk, a személyes hitre jutott, bemelegített emberekre gondolunk, akik közel 40 millióan vannak, de a baptista gyülekezetekbe világszerte több mint 100 millióan járnak. „Egy nagy család vagyunk, a Krisztusban hívők közössége” – folytatta Msiza. Olyan emberekből álló családhoz hasonlította a világszövetséget, akik megélik Jézus Krisztusban való egységüket. Testvéri és családi kötelékben élnek, mely átível kultúrákon, történelmen, nemzeteken. Végezetül elmondta, hogy a világszövetség legfontosabb célkitűzései a misszió és evangelizáció, Isten dicsőítése, az egység, és hogy reagáljunk az emberek szükségleteire.

A 4. MABAVIT találkozót egy nemzetközi ifjúsági hét előzte meg, melynek fontosságát beszédében kiemelte Papp János, a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke.

A sajtótájékoztatót Tony Peck, az Európai Baptista Szövetség főtitkára zárta a magyar nemzet erejéről és a határokon átvélő közösségről szóló beszédével. Egy filozófus gondolatát idézve elmondta: „Az életet előretekintve kell élni, megérteni viszont csak hátrafelé tekintve lehet.” Az evangélium üzenetét nem tarthatjuk meg magunknak. Missziós lelkületű emberként az identitásunk az örömhír megosztása Jézus Krisztus egész testével.

A találkozóra péntek délután érkeztek a vendégek – közöttük a mintegy 70

A találkozóra érkező vendégek, a szállodai beosztásra várva.

Amerikai vendégek egy része, amerikai, magyar és kanadai zászlóval.

A találkozó díszvendége: Paul Msiza, a BWA elnöke, igehirdetés közben.

Amerikából érkezett (Detroitból 24-en). Fiatalfiaink egyébként már hétfőn Debrecenbe érkeztek, és részt vettek az ifjúsági nagytáborban. Áldásosan telt számukra a hét, amint azt a beszámolóik bizonyítják (8-9. oldal). A kezdeti sorállások (bejelentkezés, a szállás kissé bonyolult megtalálása) máris alkalmat adtak az ismerősök felfedezésére, találkozásokra – ami a konferencia egyik lényeges értéke volt. Jó volt ilyen környezetben köszönteni egymást. Bár azt reméltük, hogy ennél többen is eljönnek Erdélyből és a helyiek (Magyarországiak) közül. Dehát a testvéri közösség iránti igény nem egyformán van meg bennünk. Az is lehet, hogy nem is tudott a találkozóról mindenki.

Az első alkalom **péntek este** kezdődött az „Új ember” című bemelegítési istentisztelettel.

Durkó István MABAVISZ-főtitkár bevezető szavai után Gergely István, a Magyar Baptisták Világszövetségének alelnöke köszöntötte a jelenlévőket (vezércikkünk). Majd Istenhez szállt az ima énekekben Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor és csapata vezetésével.

A megnyitó istentisztelet kiemelkedő eseménye volt a nyilvános bemelegítés a több ezer férőhelyes csarnokban. Az alkalmon három országból tizenegyen vallották meg hitüket a bemelegítés által, amit hat lelkipásztor végzett. A bemelegítők között volt Altorfer Annamária is, aki Svájcban lakik. Súlyos megpróbáltatások érték az utóbbi években, melyek bár megtörték, ugyanakkor Istennel való személyes kapcsolatla segítették őt. Kora tavasszal New York-i látogatása során az imaházba is többször eljött. Itt tartózkodása idején döntötte el, hogy megkeresztelkedik. Torma testvérétől hallotta, hogy a Világtalálkozón lesz bemelegítés. Kérésére Gergely István testvér vállalta bemelegítését. Mivel a közelében nincs evangéliumi gyülekezet, azt ígérte, hogy a Singen-i

magyar evangéliumi közösséget fogja rendszeresen látogatni.

A találkozón rövid videós bemutatkozásra kapott lehetőséget minden tagszövetség – elsőként a **Kárpátaljai testvéreink** missziómunkájáról láttunk egy összeállítást. Ott élő testvéreinkért *Pardi Félix* testvér, a MABAVISZ al-elnöke imádkozott. *Pintér Béla* éneke után (Szükségem van rád) *Papp János* testvér, a MABAVISZ elnöke hirdette Isten igéjét. Prédikációjában elmondta: „A bemeztetés a mi válaszuk arra, ami történt bennünk. Amit Isten Szentlelke tett bennünk. Mi csak engedtek. És ennek következtében Krisztus újat tett bennünk. Meghaltunk a bűnnek, és újjáletünk. Valami új született bennünk.”

Az este a bemeztettekért való imádsággal és énekléssel ért véget: „A szívem áld, és hála tölti be: mily nagy vagy te!”

A Magyar Baptisták Világtalálkozójának **második napját** az erdélyi fúvósok előzenéje nyitotta, majd a délelőtti házizgádjá, *Püszök Dániel*, torontói lelkipásztor (szövetségünk főtitkára) köszöntötte az egybegyűlteket. Ézsaiás könyve 43. részét idézte: „Ne a régi dolgokat emlegetsetek, ne a múltakon tündöjdetek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok!”

A buzdítás után az erdélyi összevont kórus és fúvósok vezettek minket a közös éneklésben, mely során a MABAVISZ-tagországok zászlóival bevonultak a képviselőik, ezzel is szimbolizálva a sokszínűséget és egységet.

Ezután az **amerikai magyar baptista misszió** bemutatkozására került sor. Először megnéztünk egy összefoglaló videót a szövetségünk és gyülekezeteink életéről.

Egy különleges alkalomnak lehettünk ezután tanúi. Tavaly a MABAVISZ elnöksége a Kornya díjat az éppen egy évvel ezelőtt elhunyt misszionáriusnőnek, az odaszánt és elkötelezett életű *Füredi Kamillának* ítélte, postumusz. A díj átadására ekkor került sor (olv. még a 4. oldalon lévő ismertetést). A család kérésére a díjat a Kispesti Gyülekezet lelkipásztora, *dr. Mészáros Kálmán* vette át.

Az emelkedett hangulatú alkalom folytatásaként az USA-ból érkezett magyar baptisták lendületes énekszolgálata tette „Isten házává” a Főnix Csarnokot. Két énekszám között az amerikai ifjúsági szövetség szolgálatát mutattuk be egy másik videón.

Bemeztítésre készülő / Kornya díjat kapott postumusz Füredi Kamilla / a szombat délelőtti házizgádjá: Püszök Dániel az ÉAMBSz főtitkára / a Kornya díjas Barrett házaspár / találkozások - egy a számtalan közül.

Ezután a **Római Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének munkáját** ismerhettük meg egy videó által, amit az erdélyi összevont énekkar szolgálata követett.

A 2017-es Kornya-díjat a *dr. Eric és Rosemary Barrett* házaspárnak ítélte a MABAVISZ elnöksége, akik hosszú évek óta végzik missziói szolgálatukat a magyarok felé. A díj átadására ekkor került sor.

Isten igéjét *dr. Simon József* hirdette a délelőtti alkalom végén. Szolgálatában megtisztulásra hívta a jelenlevőket. „A tiszta szívű embernek vannak ismertetőjelei: nagyon érzékeny minden bűnre és tisztátalanságra, ellenáll a tisztátalanságnak. Jézus óriási áldást ígér a tiszta szívűeknek: ők meglátják Istent. Áldottak, akiknek szívük tiszta.”

Az alkalmat a baptista himnusz, a *Feltámadt Hős* című hálaének zárta.

A **szombat délutáni szabadon választható programok** és a közösségépítés után az est során az *Istennel való találkozás* került a középpontba. Az est házizgádjá *Giorgio Adrián*, a nagyváradi belvárosi baptista gyülekezet társ-lelkipásztora volt.

Az istentisztelet közös énekléssel, dicsőítéssel kezdődött, melyet *Mike Sámuel* kecskeméti lelkipásztor vezetett. A **vajdasági misszió** bemutatkozó videójának megtekintése után bizonyosságtételeket hallhattak a jelenlevők.

Isten üzenetét, az evangéliumot *Paul Msiza*, a Baptista Világszövetség elnöke hirdette a nyitott alkalom résztvevőinek. Az elnök tanításában kiemelte: „A kereszténység nem arról szól, hogyan nézünk ki, hogy vallásosnak tűnünk-e, hanem az új életéről szól, amelyet Jézus Krisztusban találhatunk meg. Ha Jézusba veted a hited, nem számít, milyen volt az életed: reménytelen, kétségbeesett, száraz, ha elfogadod Krisztust, ő új életet ad neked, reménységet, megnyugvást. Ő a száraz csontokból életet tud előhívni. Ne tévedj, ne próbálj meg valóságos lenni, jól viselkedni, mert az csak egy ideig fog működni, utána visszatérsz a korábbi életmódodhoz. Nem arra van szükségünk, hogy kicsit megjavuljunk, hanem hogy Krisztus az életünkbe költözzön. Nem lehet a bűnöket egyenként az életünkben eltávolítani, az összes bűn forrását kell kiirtani az életünkben, ami nem más, mint a hitetlenség, ha nem hiszel Istenben. De ha a hitedet és reménységedet Krisztusba veted, akkor Jézus

beköltözik az életedbe.” Az evangélium üzenete többeknek megnyitotta a szívét, és döntöttek Jézus Krisztus mellett, megtapasztalva az igazságot: „*Lehetséges Jézusban új életet nyerni.*”

Vasárnap délelőtt került sor a konferencia záróünnepségére. Először a **felvidéki misszió** bemutatására került sor. Azután köszöntőt mondott **Balog Zoltán**, az emberi erőforrások minisztere, és **Viorel Iuga**, a Román Baptista Unió elnöke.

Az ünnepélyes alkalmon **Paul Msiza** hirdette Isten igéjét, buzdítva a jelenlevőket: „*Mutassuk meg a világnak a Krisztusban való egységet!*” A világtalálkozó *úrvacsorával* záródott – melynek anyagi részét **dr. Kulcsár Zsolt és Timea** (New York) adománya tett lehetővé. Végül elénekeltük közösen a magyar *Himnusz*t.

Örömmel értesültünk arról, hogy

Gergely István testvér kezdeményezésére és a *New Yorki gyülekezet* anyagi támogatásával az *interneten élő közvetítésre* is sor került. Így sokan otthonról is figyelemmel kísérhették a MABAVIT 4 rendezvényeit. Ahogy látom, azóta további ezrek nézték-hallgatták meg a felvételeket. A www.mabavit.hu weboldalon található linkek segítségével most is megnézhető a találkozó minden istentisztelete.

Köszönjük a *Baptista Sajtószolgálat*-tól kapott anyagot, mely beszámolónk nagyobb részét képezi. (szerk)

***Isten háza, szent hajlék, ott ingyen adja nagy kegyelmét,
Az ajtó tárva, megfáradt népét várja
Isten háza.***

*Hozd minden terhed, jöjj, hogyha félsz,
Ő nem utasít el, (Ő) segítni kész.
Jöjj, bizalommal, Szent nevét áldd,
Nyitva az ajtó, jöjj hát!*

*Ő ma is itt van, hajlékában,
Lásd meg szent arcát!*

*Isten háza, szent hajlék, ott ingyen adja nagy kegyelmét,
Az ajtó tárva, megfáradt népét várja
Jöjj, és nevét áldd, ma is nyitva áll,
Isten háza.*

*Lépj be az ajtón, társ ablakot,
Szentlelke járja át a hajlékot,
Ha szívedbe zárod drága szavát,
az áldását árasztja rád.
Ő ma is itt van hajlékában, lásd meg szent arcát!*

*//: Isten háza, szent hajlék, ott ingyen adja nagy kegyelmét,
Az ajtó tárva, megfáradt népét várja.
Jöjj, és nevét áldd, ma is nyitva áll! ://*

*Isten vár rád. Isten vár rád.
Jöjj velünk és ünnepelj,
Ma is nyitva áll
Isten háza!*

(Az egyik amerikai kórus szövege)

A záró istentisztelet néhány képe. "Isten áldjon, míg viszont látunk..." énekelte a magyar baptisták nagy serege.

somethingnewisbeingborn MABIM - DEBRECEN

This week in Debrecen was incredible and such a blessing to be a part of. It's hard to write in a couple sentences the experience I got from just these couple of days of this camp but I will try my best.

I was a small group leader, with the help of *Zsigmond Balla* from Los Angeles, for the English group in the camp for the week. I have to be honest though; I didn't really plan to be a group leader for the week. Actually, I didn't really want to do anything for the week except just go and have a good time and finally relax and not have to worry about anything. No planning, no nothing. But then I was asked by *Istvan Fodor* a couple months before the camp began if I would like to help out. I said I would pray about it, which I did, and I felt like God was telling me that I should help them lead an English group. This was the beginning of something interesting happening to me that I didn't realize until after the camp.

As the camp was just around the corner, I met with the other leaders the Sunday before camp and the Monday morning of. It was a little difficult at first because of my handicapped Hungarian but lucky for me, the Hungarian youth there knew English well enough so if I couldn't find a word in Hungarian, they could understand me in English. I was surprised to see how much small group leaders there were for the week, more than 35 I believe. This encouraged me and really got me thinking how many people put aside relaxation and put God's work first. This kind of sacrifice was seen throughout the week too.

Every morning at 7 was devotion, lead by Jeff Carter. During the devotions, our minds were half there half asleep but those who went decided to say no to the flesh and yes to the Spirit. And you know what, it really helped start the day off great and maintain that greatness.

I realized through all of this how important it was to say no to the flesh and yes to the Spirit because there came one night where one of our members of the English small group came to me and Zsigi. He told us his problems and how he wanted to live a sinless and holy life.

He was tired with the burden he had. I didn't know what things to say because the things he said were very serious but that's when I let the Spirit guide me on what to say and pray. We also brought in a pastor to help him out too during that talk and I've been keeping in touch with the young man and things are going better for him. Glory, honor, and praise be to God!

The theme for this week was #valamiujszuletik or #somethingnewisbeingborn and it truly was just that during the camp. Also, the picture, which sadly I wasn't able to partake in, also describes what happened during the week. You'll see that there are certain youth that are from Hungary and not from America but still took the picture with us. We made new friends and honestly, they felt like people we knew so well, kind of like family.

And really, that is what we all are in the big picture. One big family! It was such a great week to be a part of. This

Nagyon Nagy Tabor in Debrecen, Hungary

was a well needed blessing in my life. Prior to my arrival to the camp, I did not know what to expect. In fact, no one did. One thing I did know is that I had my friend from here in the US to accompany me. From the United States and Canada, there was about 20 of us that were able to make the trip.

The camp opened on Monday night when we were quickly introduced to how spiritually moving the week would be. The worship music was so powerful and so moving, such that I had never in my life experienced. God never blessed me with a strong connection to the field of music but it was as if that disappeared every morning and every night before the preachings during worship.

This camp was a breath of fresh air. We were all able to make new friendships and realize what it is like being a Hungarian Baptist living in Hungary.

week made us closer and stronger in our relationship with God and each other, from old friendships to new friendships.

Everything was amazing especially praise and worship. I haven't felt so happy and powerful during worship like I had that week. It was truly wonderful and I felt like a small piece of heaven too. I would just love to say thank you for all your prayers for this week and for MABAVIT. Thank you *Mark Sipos* and the other leaders and cooks who helped make this week in Debrecen one to remember forever. I hope we can bring the next international camp to America ;) but I'll just put it in God's hands for now. May God bless each and every one of you!

Roby Juhasz

One of the most touching experiences for me was something that actually brewed out of one of the small groups that *Robert Juhasz* and I lead. We were put in charge of leading an English group in which we discussed the topics from that morning's preaching. God put a huge test into my prayer life with Robi. We were forced to step out of our comfort zone. A member of our group asked to pray with Robi and I about something that they had been struggling with. The more and more that we heard, the more I prayed to God wondering why I was put into the position but also to give Robi and I wisdom on how to approach this. That individual began to explain to us his conviction in Christ and that despite that, what path of life they were on. Having asked if any professional help

was sought, we were given the answer no. Without further discussion, I went out and brought a pastor into our room. What the pastor said to that individual was eye-opening, hate the sin, love the sinner. He began with trying to get to the root of the problem while simultaneously referencing the word. He kept mentioning that coming back to Christ and his army was the only answer. Only He is mighty enough to fight off our sins. God placed this person into my life at that time for a reason. I was further convinced in the power of prayer and that God looks at all sin the same way, no matter how big or how small. If we come to Christ acknowledging our wrong doings, he can clean us of that. However, we must also do our part after we ask for forgiveness. We must work daily to tackle that life of sin and work away from that. Robi and I ask that you continue to pray for this individual as God knows what was on their heart and their desires to turn away from the old ways. I believe in the power of prayer.

God has worked in my life time and time again to demonstrate that.

In summary, the week of camp was a spiritual blessing from God. My prayer life grew. My worship life grew. I was shown great examples from the Hungarian on deep relationships with Christ.

I encourage each and everyone of us to step out of our comfort zones in prayer. Pray for those who you may not know. Pray for sins that only God can heal. Pray out loud in church. This comfort zone may be different for all of us. One thing we must know is that God will hear us no matter how serious. God's ears and heart is always open ready to hear and forgive what we bring before him. Come clean with Christ. The time is now.

Zsigmond Balla, Jr.

Különleges élményben volt részem, amikor az Amerikai magyar fiatalokkal együtt részt vehettem a MABIM által szervezett nemzetközi baptista ifjúsági táborozáson. Nagyon sok áldásban volt részünk a hét folyamán. Közel ötszáz fiatal vett részt a táborban, ami elég nagy szám ahhoz képest, amihez mi vagyunk szokva. Örömmel töltötte el a szívemet, amikor láttam a fiataljainkat őszintén Istent dicsérni. Láttam azt, hogy a Szent Lélek munkálkodott köztünk, és más fiatalok közt is.

A hét fő címe **Valami Új Születik** volt. Összefoglalva, a hét folyamán három nagyobb témával foglalkoztunk. A hét elején az önismeret volt a téma - Isten tükrén keresztül. Ezt követte a bűn ismerete, a kegyelem megértése, majd a kegyelemért való hálaadás.

A hét során több dicsőítő este is volt, amikor énekek és imák hangzottak el. Érezni lehetett Isten jelenlétét a teremben, és azt, hogy minden üzenet és ének által Ő szól.

A hét folyamán személyes életemben is megmutatta az Ur az Ő hatalmát és szeretetét. A lelki áldások mellett lehetőségünk volt több fiatalt is megismerni, és különböző tevékenységekben is részt venni.

Fiataljaink második helyet értek el a röpi és kosárlabda bajnokságokon, amelynek nagyon örültünk. A meleg éghajlat nem állította meg őket sem a sporttól, sem attól, hogy megismerjék egy kicsit Debrecen, amely egy nagyon szép város.

Örvendtem annak, hogy fiataljainkkal együtt mehettünk el erre a „nemzetközi” és mégis magyar ifjúsági táborozásra. Rengetek áldásban volt részünk, és ez az élmény közelebb hozott minket is egymáshoz. Istennek legyen hála mindezekért!

Gergely Ruthie

TO THE 103TH WOMEN'S CONVENTION:

My special greetings to all of you! I am sure you will have a blessed time together praising God for the influence our great Hungarian ladies had in bringing the word of God to America. Also to remember our pastors who carried on.

It was a humble beginning, but their strong faith and dedicated spirit urged them to fulfill their commitment. It was to spread the Gospel and win souls.

At the turn of the century many Hungarians arrived in America. They were laborers. The mills and coal mines needed help... They couldn't speak English, so they needed each other to communicate with. Some were Baptist and they wanted to worship God in their own language. They built churches and had small mission stations. During my girlhood years there were about 30 Hungarian Baptist places of worship. There were large crowds at conventions and youth conferences.

The pastors worked very hard to not only preach the Gospel, but to tend the flocks as well. They made house calls to offer help and encouragement. Later, to keep the group together, organized the Hungarian Baptist Convention.

I grew up in a pastor's home and observed how hard my father, the late Gabriel Petre worked for the church and the convention. He had to learn the English language to help newcomers get settled and get employment, housing. As a pastor in Cleveland he had a full schedule: two prayer meetings each week, two worship services, choir, band, a street meeting and special business meetings. Hungarian love music, large churches had brass band like the Buffalo Silver Band.

Mother had the responsibility of their six children, but she too worked at Dad's side: taught Sunday School, played piano and organ for church services, was president of the Women's Convention.

Pastors met midyear for “munkasgyűlés” to discuss convention matters. They published a quarterly, Sunday School booklets - my Dad was editor for many years.

When he announced his intent to retire I asked him “Daddy, what are you going to live on and where?” He answered: “*Az en mennyei Atyam gondot visel*” - and He did, I praise Him for it.

The theme of this convention lead us to remember our previous ministers and workers in our convention. Now we are reaping the harvest of their foresight. Continue to dedicate your life to serve the Lord and His people like our ancestors did... God bless you all!

Ethel Petre Kish (Ozv. Kish Ernőné)

A NŐSZÖVETSÉG 103-DIK KÖZGYŰLÉSÉRŐL - RÁMA, 2017. június 30.

Kornya Mihály családja és a misszió – ez az összefoglaló címe volt a Nőszövetség ünnepi estjének (a közgyűlés első istentisztelete, pénteken).

Gergely István testvér közgyűlést is megnyitó szavai után *Herjeczki Éva* nőszövetségi elnök vezette be a témát, majd vezette le a különböző gyülekezetekből érkezett nőtestvérek szolgálatát. Az istentisztelet *Novák József* lelkipásztor igehirdetésével zárult.

A nőtestvérek gyülekezetenként (abc rendben) szolgáltak. Változatos, személyes és személyhez szóló volt a program. Az **alhambraiakat** *Balla Éva* képviselte egy szép verssel. **Chicagóból** a *Szabó házaspár* (Éva és István) éneke után *Torma Irénke* személyes biznyságtétele következett – a lelkipásztor feleség szemével-szívvel végzett misszió munkáról. A **clevelandi** testvérnőktől két énekszámot és közöttük egy verset hallottunk. **Detroitot** *Mikó Ildikó* képviselte, aki személyes-családi emlékeit osztotta meg velünk; ő ugyanis űk-unokája *Tóth Mihálynak*, aki *Kornya Mihály* megtérésében és szolgálatában jelentős szerepet kapott az Úrtól. Ez a két missziómunkás-óriás együttvéve 16-17 ezer embert merített be szolgálatuk során! **New York-ból** *Kulcsár Szilvia* mondott verset, amit *Forgács Szilvia* biznyságtétele követett. Ezután *Kish Etelka* – **Palm Bay**; *Petre Gábor* lelkipásztor gyermeke - személyes hangvételű levelét olvasta fel *Kulcsár Brigi*. A sort a **torontói** testvérek éneke, valamint a lelkipásztor felesége, *Püskök Adina* biznyságtétele zárta.

A perselyező ének mindannyiunknak szólt: „Órálló, szólj, ne légy néma!”

"AKIKRE NEM VOLT MÉLTÓ E VILÁG..."

(Zsid 11,38)

A Zsidókhoz írt levél egész 11-dik része a biblikori hithősökkel foglalkozik. Hozzánk hasonlóan ők is gyarló emberek voltak. Ami naggyá tette őket és követendő példává mindannyiunk számára, nem az életük, hanem a rendíthetetlen erős hitük volt.

A modern kori hithőseink közül különösen is kiemelkedik *Kornya Mihály*, akinek ebben az évben emlékezünk halála 100-dik évfordulójára. Nagy hite, odaszánt élete, rendíthetetlen lelki-testi ereje és hűsége folytán gyülekezetek sora alakult Erdélyben és Magyarországon.

Ő teljesen betöltötte az Úr Jézus adta misszióparancsot: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fi-

únak és a Szentléleknek nevében.” (Mt 28,19)

A missziós szolgálatban méltó segítő-társa volt a felesége, aki

„... hét gyermeke mellett szorgalom-ban fáradhatatlanságban a gazdaságban utólérhetetlen volt. Ez segítette Kornyát annyira, hogy Nagyszalontai viszonylat-ban „jó kenyéren élő” volt a Kornya család. Kornyának tényleg „fele segítsége” volt *Pataki Zsigó Mária*.

Az Úr szolgálatában is hűséges volt férjéhez. Egyszerre merítkeztek be, és ettől fogva a hitélet munkájában is egy-gyé vált a férjével. Kornya sikereiben közvetve Kornyánénak is érdeme van, mivel otthonát, gazdaságát, családját jól ellátta, abban visszaesés nem volt észlelhető.

Kornyánénak tehát ebben a részben nagy lelki fölénye volt más hasonló helyzetben levő prédikátorné felett. Ez már a szorgalmas Márta mellett a Mária hatáskörét is érintette.

Ki tudja, hányszor nyitott ajtót az érkezők előtt, hányszor főzött és tálalt a vendégek számára, hányszor vetett ágyat a megszállók részére. Ezen munkái – a paraszti gazdasági munkán felül – az Uréi voltak. *Pataki Zsigó Mária* az Úrnak szolgált ott, ahol férje megfordult és prédikálta a Krisztus evangéliumát.” (*Kirner A. Bertalan*)

Gyermekei, akiket a Kornya szülők nagy szeretetben, de fegyelemmel neveltek – nem maguknak, hanem az Úrnak - szintén a szülők mellett voltak mindenben. Semmiféle munkából nem vonhatták ki magukat, és engedelmességet várt tőlük a Kornya házaspár. A sok gazdasági munka mellett képességeiknek megfelelően tanultak, még idegen nyelvet is (német). A nagylány korában elhunyt *Kornya Teréz* német bibliából is olvasott. A baptista énekek nagy részét a Kornya gyermekek (*Mária, Sára, Teréz*) fordították magyarra. Mivel jó hangú énekesek voltak, édesapjukkal, vagy egyedül tanították az új, ismeretlen énekeket egyik másik gyülekezetben. *Erzsébet* lányuk varrni tudott – ő varrni tanította a falusiakat. *Mária, Meyer Henrikéknél* nyelvet és zenét tanult. *Sára*, aki legjobban hasonlított apjára, gyülekezetet is alapított Nagyváradon. A Kornya lányok vasárnapi iskolai füzeteket is fordítottak németből, gyülekezeti használatra.

Így Kornya Mihály elmondhatta Józsuével: „én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.” (Józ 24,15b) Számunkra pedig hitük és áldozatos életük követendő példa. **H. É.**

(A Nőszövetségi esti bulletinjából)

A fényképek a péntek esti istentiszteleten készültek.

FORDULJ ISTEN ARCA FELÉ !

Telnek-múlnak az esztendő, évtizedek, egyre gyarapodnak a kegyelem-élményeim. Minden nap ott vagyok Atyám közelében, és kérek, mint a gyermek a szülőtől. Mostanában a hallásom kissé megerőtlenedett. Az Úr azonban közel enged magához, és a zsoltárárólval együtt mondhatom: „Szeretem az Urat, mert meghallgatja könyörgésem szavát.. Felém fordította fülét.” /Zsolt 116:1./

Igy volt ez már elhívásom idejében is. Gedeon helyébe képzeltem magam, aki elmondja, hogy „akkor az Úr oda fordult hozzám és azt mondta: Menj...! Én küldelek téged!” Azóta folyamatosan azon vagyok, hogy vele maradjak, neki szolgáljak. Elé állok, oda fordulok orcája – szíve – felé, és mindig új és riadt félelemmel könyörgök hozzá: „Uram, ne fordulj el tőlem némán! Mert hasonló leszek a sirba roskadókhoz!” /Zsolt 28:1./

Erről az ember és Isten közötti kapcsolatról, *kontaktusról* szól jelenlegi bizonyágtételem. E szó magyar jelentése: kapcsolat, összeköttetés, érintkezés. Ha még sápadtabban akarom mondani: nexus. A pedagógia virágos rétein egyre többször találkozunk e két kifejezéssel: szem-kontaktus, szív-kontaktus. A latin gyökérszó a „con-tingo”, „con-tactus”. Egyik nyelvtani válfaja ennek a „tango”. – Mi, régi baptisták ezért tiltakoztunk mindig a tánc ellen /pl. „tango”/, mert e szó jelentése: megérint, hozzányúl, érintkezik /persze itt a férfi-nő kapcsolat kerül a tánc fókuszába/.

Keressünk komolyabb és áldottabb területet, amikor az Istennel való kontaktusról van szó! – Lelki-szellemi vonalon - egy görög szómagyarázat visz közelebb e témához. „Metanoia” – így nevezzük az Édenbe nyíló kapu kulcsát. Egész egyszerűen: „megfordulást” jelent. Nem teljesen konkrét, mert a lényeg az Isten felé fordulás. Mind az Ó-, mind az Új-szövetségi Szentírás több százszor alkalmazza a fordulás, fordulat kifejezést. A „megtérés” folyamatának egyébként több tucat szinonimája ismert előttünk. Nem csoda, hiszen a Biblia legnagyobb és legfontosabb üzenete vajon mi más lehetne, ha nem az, hogy az ember elhagyta Istent, Teremtőnk azonban csodás lehetőséget tárt elénk, amikor elvégezt és elmondta, miként lehet hozzá visszatalálni – a halál állapotából az élet-örök-élet hitében gyönyörködő megoldásban.

Hogyan lehet átélni a „metanoia”-t? (Megtérés)

Egy nagyon-nagyon régi lánykérési történettel kezdem. *Abrahámnak* öreg, de értelmes szolgálja elzarándokolt *Betuél* lakóhelyére, ahol találkozott *Re-*

bekával, *Betuél* lányával, *Izsák* későbbi feleségével. Rádobbant a szíve, mikor találkoztak. Őt akkor már meggyőzte a vele járó Jehova, hogy ez a helyes út, melyen Isten vezérelte erre a helyre. A nagy kérdés így hangzott: „Ha meg akarjátok mutatni, hogy szeretitek uramat - /Izsák/, és hűek vagytok hozzá, mondjátok meg ezt nekem! De ha nem, azt is mondjátok meg, mert a szerint fordulok jobbra vagy balra!” /2Móz 24./ – Oda fordult az öreg harcos a kiszemelt menyasszony felé, majd mikor elhangzott a boldogító „igen!”, együtt megfordulva indultak – örömmel – a völgyén sátoztáborra felé.

Ez a bizonyos fordulat a megtérés egyik derengő fényű szimbólumává válhat, ha behelyettesítést végzünk a személyek között. A Biblia jelkép-rendszerében a Menyasszony nem más, mint a hívó ember, vagy „a” gyülekezet. A Völgyény pedig maga az *Úr Jézus Krisztus*! Ő küldi a „meghívót” a „Rebekák”, az én esetemben a „Sándorok” számára. Mondhattam volna „nem!”-et is, de én igent mondtam, akárcsak *Rebeka* leányzó. És az Úr, aki máig a „Gazdám” maradt, befogadott házába, otthonába, békés közösségébe, üdvösséges országába, és a mennyben is ott áll és vár reám.

Életem legjobb lépése volt megfordulni, oda fordulni hozzá, ott élni szíve és szíve vonzó környezetében. Élő kapcsolatban lehetek vele. „Törődik a gyámoltalanok imádságával!” /Zsolt 102:18./ Újra meg újra kérem: „Uram, ne fordulj el tőlem némán! Mert hasonló leszek a sirba roskadókhoz!” /Zsolt 28:1./ – Nagyon tetszik *Jeremiás* prófétai megtapasztalása is: „Ha elesik valaki, nem kel-e föl? Ha helytelen útra tért, nem fordul-e vissza?” /Jer 8:4./ *Krisztus* az egyetlen közbenjáró, az egyetlen Szent, akire mindig számíthatok. Jób kikiabálja személyes tapasztalatát: „Kiált csak! Válaszol-e valaki? Melyik szenthez fordulsz?!” /Jób 5:1./ Én az Egyetlenhez, a legszentebbhez fordulok, aki ott áll dicsőségesen az örökkévaló trónusa előtt, miközben minden térd meghajol előtte.

Abban a „hivatásban” élek, azt a „küldetést” kaptam, hogy minél több ember-társamnak mondjam el, hogyan és hová forduljanak, ha élni akarnak. Mózes – egyik prédikációjában – azt mondja népének: „Elég sokáig kerülgették ezt a hegyet!” /Széir/- Számtalanszor elmondom én is azoknak, akik még nem fordultak a Golgota felé: „Elég sokáig kerülgették ezt a hegyet!” /2Móz 2./

Tegnap telefonon beszélgettem egy régi évfolyamtársammal /gimnázium/. Hallottam, hogy nagyon beteg. Magá-

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)

Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Álapostolok, csaló munkások

2Kor 11,1-15

Az álapostolok és csaló munkások számtalan nagy csodaélmény megtapasztalására hivatkoznak, amíg *Krisztus* munkái csak a Golgotáról felhangzó „Elvégeztetett!”-re. Az álapostolok és csaló munkások nem tudnak maguknál alkalmasabbat a feladatra – *Krisztus* munkái nem tudnak maguknál méltatlanabbat...

Kiss Lehel (Áhítat, aug 14)

nyos. Vigasztalgtam, mint sors-társat. Majdnem egy idősek vagyunk, ő két nappal fiatalabb nálam. Leélte úgy az életét, hogy semmit sem tud ő sem erről a bizonyos Hegy-ről. Kerülgette, elkerülgette nyolcvan éven keresztül. Küldtem most neki egy verses könyvemet /"Meditáció"/. Egy kis levelet is intéztem hozzá. Előző napi igei olvasmányul kaptam a 2Móz 14:1-et. „Szólj Izrael fiaihoz, hogy forduljanak meg”! Ezt foglaltam levelem gondolatai közé. Mert megfordulni soha sem késő!

Salamon királyról rendkívüli elismeréssel ír a „Kronikás” /második könyvében/. Annyi arany volt felhalmozva országában, hogy mellette az ezüstről ezt írja: „A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst, mint a kő”. Ha akkor élek, kitaláltam volna, hogy „aki téged megdob „kövel” /ezüst/, dobd vissza kenyérral /arannyal/! Nos, tehát ez a bölcs király Isten hű szolgája, becsületes hadvezér igyekezett lenni. Jutalmul pedig megkapta a bölcsességet, és ráadásnak az aranyat. Igen megrendítő azonban, hogy élettörténetének a záró szakasza nem „happy-end” /boldog vég/, hanem „un-happy”, vagyis boldogtalan vég. Ezt találjuk az életmű végén: „Salamonnak a szívét vénségére más istenekhez hajlították feleségei, és szíve nem volt teljesen Istené, az Úr”! /IKir 11:4./

Templomszentelési „pozitúrája”: „Oda állt Salamon az Úr oltára elé, és kiterjesztette kezeit”. Ott állt, Isten felé fordulva akkor még, és igyekezett Isten vezetése szerint uralkodni is. Ennek ellenére mégis elfordult, más istenekhez hajlíthatták fejét-arcát-szívét. – De kár! – Nagy eszményképem életpéldája vigyázásra int. A „metanoia” állapotából is ki lehet bukni, vagyis visszafordulni arra, amerről indulva ráálltam a keskeny útra. Az ősi kérdésre: „Ádám, hol vagy?!” – mindenkinek személyesen kell válaszolnia. Egymás helyett nem tudunk megfordulni. De ha kinyújtjuk kezünket, hittel és szeretettel bárkinek tudunk segíteni a „metanoia” teljesülésében.

Egy ének-szöveggel zárom:

„Minden szív, minden nép, hív ez ének:
Fordulj Isten arca felé!
Nincs Úr kívül földön, égen,
Ő a Szeretet, a Fény,
Ő a Szeretet, a Fény!

Pirkad már, virrad már, Hozsánna!
Egyhamar tündököl a dél,
És lesz a föld Krisztus országa:
Béke, Szeretet és Fény.
/Zeng az ének 1./

Gerzsenyi Sándor

A Szívfájdalom völgykatlanából a Hetyke-csúcsra

Verőfényes őszi délután volt. Abban a ritka alkalomban lehetett részünk, hogy az Alpok gyönyörű vidékén kirándulhattunk. Boldog szívvel indultunk el, igyekezve kihasználni a rendelkezésünkre álló röpke délutánt.

Hamarosan elérkeztünk egy szép magaslati völgy végébe, ahonnan már csak fölfelé lehetett menni. A négy kerék itt már nem segített tovább, és szemeinket ellenállhatatlanul vonzották a csúcsok – immár fehérek a nyarat követő első hó után.

Valaki más is lehetett előttünk, aki egyszer a magasba kíváncszott, mert ott volt a drótkötél-pálya. Csak meg kellett váltani a jegyet – lemondva a „földi élvezetekről”, és már szállhattunk is be a kabinba. Tíz perc, és már fent is leszünk. Három szakaszt lehetett megtenni, de rövid időnkre való tekintettel gondoltuk, szerények leszünk és megelégszünk csak egy szinttel. Felérve azonban hiába másztunk fel a legközelebbi csúcsocskára, bizony nem láttunk többet, csak a völgykatlan hatalmas karéját, ami úgy vett bennünket körül, mint egy nagy lavor széle. Egy darabig egy helyben topogtunk, de bizony fájt a szívünk, és időnként latolgatva a végén úgy döntöttünk, az az egyetlen értelmes választás, hogy a kék ég alatt minden mástól eltekintve megyünk tovább – fölfelé!

Nem bántuk meg választásunkat! Egy különösen hetykének tűnő, szinte megnevettetően kiszögellő ormocska mellett elhaladva, a 3250 méteres csúcsra felérve lélegzetelállító látványban volt részünk. A kristálytisza magasságban legalább száz kilométeres körzetben láthattuk a hófedte csúcsokat, a szélrózsa minden irányában. Szívünk megtelt hálával és örömteljes dicsérettel az iránt, aki megteremtette számunkra mindezt.

Vajon miért vonz a magasság bennünket? Érezzük, hogy nem vagyunk földhöz ragadt lények? Szeretjük a távlatokat? Annyi biztos, hogy a lelkünk is a magasba kívánczik, még akkor is, ha gyakran belefeledkezünk ebbe a földi létbe. Közbe-közbe messzi földet bejárunk ugyan, keresve lelkünk kielégülését – de van, ahol a „kerekek” nem visznek tovább.

Hív minket a magasból valami, egy hang, ami visszhangra talál bennünk? Talán mi is elindultunk Jézussal – de most már csak egy helyben topogunk? Pedig Jézus is fölfelé irányítja tekintetünket, és megadta a lehetőségét is, hogy legyőzzük a föld vonzását. A pálya régen elkészült, csak le kell mondanunk azokról a dolgokról, amelyek a földhöz kötnek. A csúcsok hívogatnak! A beszállási feltételeknek pedig mindenki eleget tehet, mert a Pálya költségeit már megfizette az, aki fölfelé hív. Csak meg kell hoznunk a helyes döntést, és azt tekintetünk a legfontosabbnak, ami Fölfelé vonz.

De hogyan szállunk be a kabinba? Egyszerűen úgy, hogy lépünk. Súlyunkat áthelyezzük erről a földről, és a kabinra bízunk magunkat. Fél lábbal nem lehet – vagy ki, vagy be.

Ha egyszer elindultunk Jézussal Fölfelé, ne elégedjünk meg a minimummal! Itt nem szabad szerénykedni! Óvele nagyon magasra fel lehet jutni, mert megépítette számunkra a pályát. Csak akarnunk kell fölfelé menni, és rá kell bízunk magunkat. Bármilyen élethelyzetben vagyunk is, a benne való feltétlen bizalom a titka annak, hogy tovább jussunk öfelé. Ő olyan távlatokat nyújt és nyit meg előttünk, amelyeket elképzelni sem tudunk, amíg a völgyben topogunk. Jössz velem? Beszállsz?

„Szegezzük tekintetünket Jézusra, hitünk Szerzőjére és Beteljesítőjére!” (Zsidók 12,2)

Aniko Williams